

EEN MUZIKALE VOGELREIS

Birdin' USA

TEKST EN FOTO'S: KEES WEVERS

In het najaar van 2023 ging ik als foto- en videograaf met een Nederlandse band mee op tour door het zuidoosten van de Verenigde Staten. Ik kwam niet speciaal voor de vogels, maar op een continent dat compleet nieuw voor je is, kun je als vogelaar moeilijk niet-vogelen. Tijdens de tour heb ik 68 soorten waargenomen.

Spotlijster

Mijn reis begint in Knoxville, Tennessee. Ik kom 's nachts aan. Nog geen idee waar ik terecht ben gekomen. Het enige wat opvalt zijn de Amerikaanse wegen, stoplichten en restaurants. Dan het moment. De eerste ochtend. Wekker om acht uur gezet en het eerste wat ik buiten hoor zijn tikjes en smakjes van de Rode Kardinaal. M'n eerste Amerikaanse soort, waarna er nog veel zullen volgen. Naarmate de zon verder opkomt, komt ook de zang op gang. Er is opvallend veel variatie in de tuinvogelsoorten. Zo kan ik vanuit de tuin van het huis waar ik verblijf al 20 soorten tellen - waarvan er een erg opviel: de Spotlijster. Deze kiest vaak een zangpost in het zicht en zingt een lang aanhoudend lied van eigen geluiden en imitaties. De zang is onmiskenbaar en luid! Hierdoor voelde deze vogel ook een beetje arrogant. Iets wat ik bijna bij elke tuinvogelsoort opmerkte. Ze maken veel lawaai en komen erg dichtbij. Niks te klagen natuurlijk.

Langs de Mississippi

Ik vervolg mijn reis richting Benoit, Mississippi. Een dorp dichtbij de Mississippi-rivier. Onderweg vanuit de tourbus zijn regelmatig Zwarte- en Kalkoengieren te zien. Het is al nacht als we aankomen op een boeren erf in het grootse landbouwlandschap. Gelukkig zijn er ook vogels in het donker actief. Zo hoor ik in de verte een Amerikaanse Nachtzwaluw zingen. Een mooie voorbode voor de dagen hierna met vogels die opvallen in verenkleed en aantallen. Zo vliegen hier 's ochtends de Epauletspreeuwen vanuit hun slaapplek met honderden richting de Mississippi. Een prachtig gezicht. Ook in de akkers rondom foerageren Kildeerplevieren en vliegen er Amerikaanse Blauwe Kiekendieven rond.

Als ik de rivier wil zien, blijkt dat niet zo makkelijk. Dit komt omdat er 'levees' (dijken) zijn gebouwd. Tussen deze dijken en het water zitten dunne

Amerikaanse Zeearend

stroken bos waar wild leeft, zoals Kalkoenen en zwijnen. Rijke Amerikanen hebben deze stukken land opgekocht en jagersclubs en huizen gebouwd. Daardoor is het nu bijna onmogelijk om de Mississippi te bereiken. Toch zie ik nog leuke soorten, met de Amerikaanse Klapekster, Kalkoenen en Bruinkopkoevogels als hoogtepunten.

Kees kijkt vogels

De Mississippi is trouwens een echte trekroute, de 'Mississippi flyway'. Dat is te merken aan de duizenden Kolganzen die dagelijks overtrekken.

Watervogels bij Lake Pontchartrain

We volgen de Mississippi richting het zuiden, naar de stad waar hij de Golf van Mexico instroomt: New Orleans, Louisiana. Door deze stad stroomt niet alleen een rivier, in de nabijheid liggen ook een paar grote meren. Hier kom ik terecht in een jachthaven aan Lake Pontchartrain, een brakwater-estuarium in de delta. De jachthaven is gevuld met vogels! Het gros bestaat uit Lachmeeuwen, maar er zit ook veel leuks in wat mindere aantallen. Ik zie hier Bruine Pelikanen, Witbuikreigers, Amerikaanse Slangenhalvogels en de meest opvallende van het rijtje: de Visarend. De in Nederland best schuwe soort is in de VS compleet het tegenovergestelde. Hier zijn het echte cul-

Willet

tuurvolgers. Jagen doen de Visarenden niet in de jachthaven zelf. Maar prooien oppeuzelen wel. Zo zitten er meerdere vogels te snacken in de masten van boten en vliegen ze regelmatig over.

Strandvogels in Florida

Verder langs de kust, in Pensacola Beach, Florida bezoek ik National Park Gulf Island. Een prachtig gebied met lang strekkende stranden en duinen, waarvan het zand bijna spierwit lijkt te zijn, waar leuke steltlopers en sterns zich goed laten bekijken. De steltlopers lijken nog minder schuw dan ze in Nederland zijn. De Willet bijvoorbeeld, een prachtige steltloper die zich fantastisch laat zien en fotograferen. Ook zitten er bekende soorten zoals de Drieteenstrandloper, Zilverplevier en Steenloper. Die laatste foerageert hier gewoon op het strand, iets wat ik in Nederland nog nooit heb gezien. Ook in de lucht is er volop activiteit.

Koningsstern

Jagende Bruine Pelikanen, en ook Foster- en Koningssterns. Deze vis-specialisten doken voor mijn neus het water in en uit.

Na 11 dagen en een rondreis van meer dan 2000 kilometer, voelt het alsof het vogelverhaal van deze reis ten einde komt. Niks blijkt minder waar, tijdens de laatste lunch in een visrestaurant aan Lake Pontchartrain duiken er nog enkele nieuwe soorten op, waaronder een Kleine Blauwe Reiger, Ringsnavelmeeuw en een Grote Tafeleend die wel erg hard voorbij vliegt. Met goede reden! Deze stevige eend lijkt twee Amerikaanse Zeearenden een prima lunch. De Grote Tafeleend is het paar te snel af, maar de Zeearenden blijven in de buurt. Uiteindelijk zijn ze zelfs zo dichtbij dat ik ze op een meter of 15 afstand kan fotograferen. De ultieme afsluiter van mijn reis, deze nationale Amerikaanse vogel! 🐦